



Ռաֆֆի

Հիշողությունք

Հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, ո՛վ սև մտքեր,
Ինչո՞ւ դուք ինձ տանջում եք,
Մի՛ք քրքրեք իմ հին վերքեր,
Միրտս հանգիստ թող տվեք:

Հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, ո՛վ տխրադես
Հիշողությունք և կրքեր,
Ա՛խ, մի՛ք բերեք իմ աչքիս դեմ
Անցյալ ավուրց փայլուն պատկեր:

Անցյալ ավո՛ւրց... ավո՛ւրց ոսկի,
Որք նորա հետ անցուցի,
Որուն իմ սիրտ, իմ կյանք, հոգի
Եվ իմ սուրբ սեր գոհեցի:

Բայց ինձ համար նա չքացավ
Անհայտության մութի մեջ,
Թողեց միայն ինձ դառն ցավ,
Մարած սրտումս՝ կայծ անշեջ:

Այդ սուրբ սիրտ անշեջ կրակ
Պիտ վառ պահեմ իմ սրտում,
Մինչ մահ նորա սուրբ հիշատակ
Պիտ երագեմ իմ մտքում: